

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1089/2015
19.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Д., због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., адвоката В.З., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 2441/10-Кв бр.3100/15 од 06.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1974/15 од 22.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К бр.2441/10-Кв 3100/15 од 06.10.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж2 1974/15 од 22.10.2015. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К бр.2441/10-Кв бр.3100/15 од 06.10.2015. године, одбачен је захтев окривљеног М.Д. од 28.09.2015. године, за понављање кривичног поступка који је завршен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К бр.4/08 од 28.05.2008. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 1974/15 од 22.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног М.Д., адвокат В.З., због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 439, тачка 1) и тачка 2) и члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, и члана 8, члана 6. став 1. и члана 4. став 2. Протокола уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине решење Апелационог суда и том суду наложи да усвоји захтев за понављање кривичног поступка како би се отклониле истакнуте повреде закона.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д. нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог Законика, мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

У вези са тим, одредба члана 484. ЗКП, обавезује подносиоца захтева да, поред формалног означавања законских одредби за које сматра да су повређене, у захтеву и образложи истакнуте повреде закона а све у односу на правноснажну одлуку коју захтевом побија.

Бранилац окривљеног М.Д., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажног решења Апелационог суда у Београду којим је одбијена као неоснована жалба окривљеног М.Д. изјављена против цитираног решења Вишег суда у Београду којим је одбачен захтев окривљеног за понављање кривичног поступка који је завршен правноснажном пресудом Окружног суда у Београду К 4/08 од 28.05.2008. године.

Међутим, у захтеву нису дати разлози на који начин су побијаним правноснажним решењем учињене истакнуте повреде закона, већ из образложења захтева произлази да бранилац због наведених повреда закона у суштини побија правноснажну пресуду Окружног суда у Београду К 4/08 од 28.05.2008. године, против које захтев није ни поднет.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца везан разлозима (члан 485. став 1. у вези члана 4. ЗКП), делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву, у смислу члана 489. став 1. ЗКП, па како се разлозима поднетог захтева не указује да су цитираним решењима учињене наведене повреде закона, већ да су учињене наведеном пресудом (К 4/08 од 28.05.2008. године – правноснажна 27. јануара 2009. године), против које захтев није поднет, то је Врховни касациони суд нашао да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног поднет против наведених решења нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног М.Д. у захтеву указује и то да су побијаним решењима повређене одредбе члана 8, члана 6. став 1. и члана 4. став 2. Протокола уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, прописано да се у случају подношења захтева по основу из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог Законика, мора доставити и одлука Уставног суда и Европског суда за људска права, а да бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског

суда за људска права којима је утврђено да је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Д. ни у овом делу нема прописан садржај.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић, с.р.